[2023] 1 S.C.R. 823

இந்திய உச்சநீதிமன்றம்

ஜனவரி 12,2023

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. பி. ஆர். கவாய்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எம். எம். சுந்தரேஷ்

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 2010/2010

பிரகாஷ் நயி @சென்

எதிர்

கோவா மாநிலம்

தண்டனைச் சட்டம், 1860 - பிரிவுகள் 302 மற்றும் 84 - மனநலமின்மைக்கான வேண்டுரை - "ஸ்கிசோஃப்ரினியா- எந்தவொரு தூண்டுதலும், முன் திட்டமிடலும் இல்லாமல் இறந்தவர் பணிபுரிந்த ஒரு கடையில் அவரை ஒரு இரும்பு பூட்டு தட்டுடன் தாக்கி பாதிக்கப்பட்டவர் - இறந்தவருக்கு இறப்பை ஏற்படுத்தியதற்காக

எதிரி - மேல்முறையீட்டாளர் இதச பிரிவு 302 இன் கீழ் குற்றத்தீர்ப்பும் தண்டனையும் பெற்றார் - விசாரணையின் போது, எதிர் தரப்பு மனநலமின்மை வாதத்தை முன்வைப்பார் - குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் சம்பவத்திற்கு முன்னர் சிகிச்சை பெற்று வந்த மருத்துவமனையில், அவர் கவலை நரம்பியல் நோயால் பாதிக்கப்பட்டு, செயல்திறன்மிக்க மனச்சோர்வு, அமில பெப்டிக் நோய், லேசான உயர் இரத்த அழுத்தம் போன்ற அறிகுறிகளைக் கொண்டிருப்பதாகவும், சிகிச்சை ஸ்கிசோஃப்ரினியாவுக்கு ஒத்ததாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது - அமர்வு நீதிமன்றத்தில் இரண்டு மருத்துவர்கள் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர், அதில் அவர்கள் ஸ்கிசோஃப்ரினியா இருப்பதை உறுதிப்படுத்துமாறு பதிலளித்தனர் - விசாரணையில், விசாரணை நீதிமன்றம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மீது குற்றத்தீர்ப்பு அளித்து, மேலும் குற்றத்தீர்ப்பு உயர் நீதிமன்றத்தால் உறுதி செய்யப்பட்டது - இந்த தீர்ப்பால் மனக்குறையுற்ற எதிரி, உச்ச நீதிமன்றத்தை அணுகினார் - தீர்முடிவு: மருத்துவர்களில் ஒருவர் குறுக்கு விசாரணையின் போதும் உறுதியாக இருந்தப்போதும், மருத்துவர்களின் அறிக்கையை ஏற்காமல் கீழமை நீதிமன்றங்கள் பிழை புரிந்துள்ளன, எனவே குற்றத்தீர்ப்பை நன்கு நிறுவப்பட்ட ஒன்றாக கருத முடியாது - மேலும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் பின்னர் விசாரணையை எதிர்கொள்ள தகுதி பெற்றார் என்னும் பொருண்மையே,அவர் முந்தைய

மனநலமின்மையை சுட்டிக்காட்டுவதால், ஒரு விடுதலைத் தீர்ப்பை வழங்குவதற்கு அதுவே போதுமானது - மேலும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் நிலை மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீதுள்ள சுமை என்பது சாத்தியக்கூறுகளின் ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும் என்ற உண்மையை புறக்கணித்து, விசாரணை நீதிமன்றமும் உயர்நீதிமன்றமும் அந்த செயலின் தன்மையால் ஈர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தண்டனைச் சட்டம், 1860- பிரிவு 84- மனநலமின்மை என்ற வாதம் -இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 84 குற்றமாகக் கருத முடியாத செயல்களை மட்டுமே குறிக்கிறது - மேற்கூறிய பிரிவை பயன்படுத்துவதற்கு, மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவர் ஒருவர் அந்த செயலை செய்திருக்க வேண்டும் - ஒரு மனநலம் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது இந்த வகையம் பொருந்தக்கூடிய தன்மைக்கு ஒரு நிபந்தனையாகும் - வெறும் மருத்துவ ரீதியான மனநலமின்மை என்பது மனநிலை சரியில்லாதது என்று சொல்ல முடியாது - மருத்துவ மனநலமின்மையால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நபர் ஒரு செயலைச் செய்திருக்கக்கூடிய ஒரு வழக்கு இருக்கலாம், இருப்பினும்,சட்டபூர்வ மனநிலை பாதிக்கப்பட்டதைக் காட்ட இதச பிரிவு 84 இன் கீழான சோதனை அத்தியாவசியமானதாகும் - ஒரு நபருக்கு அந்தச்

செயலின் தன்மையை அறிந்து கொள்ளவோ அல்லது அது தவறானது அல்லது சட்டத்திற்கு முரணானது என்று புரிந்து கொள்ளவோ இயலாமை இருக்க வேண்டும்.

மூதுரை-ஆக்சஸ் நோ ரியம் ஃபேசிட் நிசி மென்ஸ் சிட் ரியா (குற்றாமனமிலாச் செயல் குற்றமாகாது)- பாதிக்கப்பட்ட மனநிலை -ஒரு செயலின் விளைவை அறிய இயலாத ஒரு மனநிலை கொண்ட ஒரு நபர், அத்தகைய செயல் சரி அல்லது தவறு என்று தெரியாதவராக இருக்கிறார். அவர் அந்த செயலைச் செய்திருக்கிறார் என்று கூட அவருக்குத் தெரியாது -அத்தகைய நிலை இருக்கும்போது, அவரை தண்டனையை அனுபவிக்க வைக்க முடியாது.

இந்திய சாட்சியச் சட்டம், 1872 - பிரிவுகள் 8, 105 - இந்திய சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 105, நிரூபிக்கும் சுமையை வைக்கிறது, அதற்கு விதிவிலக்குகள் உள்ளன- வழக்கு விசாரணையில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தனது வழக்கை விதிவிலக்கின் கீழ் கொண்டுவருவதற்கான பொறுப்பு உள்ளது என்றாலும், இதச பிரிவு 84 இன் கீழ் வழக்கை கையாள்வதில், ஒருவர் நிகழ்தகவுகளின் முக்கியத்துவத்தின் கருத்தை பயன்படுத்த வேண்டும். - மேற்கூறிய வகையம் இந்திய சான்றுகள் சட்டத்தின் பிரிவு 8 உடன் இணைந்து படிக்கப்பட வேண்டும்.

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1973-அத்தியாயம் XXV- பிரிவுகள் 329-339 - குறிக்கோள் மற்றும் நோக்கம் - இந்த வகையங்களின் கீழான நோக்கம், அவரது பகுத்தறிவு திறன் காரணமாக மட்டுமல்லாமல், அவரை ஒரு ஊனமுற்றவராக கருதி, ஒரு மனநலமற்றவர் விசாரணையை எதிர்கொள்ள உதவுவதாகும் - தீர்ப்பளிக்கும் நடவடிக்கைகளைக் கண்டறிந்து முழுமையான நீதியைச் செய்வதே நீதிமன்றத்தின் பங்கு.

இந்நீதிமன்றம் அளித்த தீர்முடிவுகள் பின்வருமாறு

1. இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 84 குற்றமாகக் கருதப்படாத ஒரு செயலை மட்டுமே அங்கீகரிக்கிறது. இது "எதுவும் குற்றம் அல்ல" என்ற வார்த்தைகளுடன் தொடங்குகிறது. இந்த வார்த்தைகள் இந்த விதியின் பின்னணியில் உள்ள நோக்கத்தின் தெளிவான அறிகுறியாகும். அத்தகைய செயல் ஒரு திடமற்ற மனநிலை உடையோர் மனதில் இருந்து வெளிப்படும். எனவே, ஒரு திடமற்ற மனநிலையில் இருப்பு என்பது விதியின் பொருந்தக்கூடிய தன்மைக்கு ஒரு நிபந்தனையாகும். வெறுமனே ஒரு திடமற்ற மனம் போதாது,

மேலும் அது செயலின் தன்மையை அறியாத அளவிற்கு இருக்க வேண்டும். அத்தகைய நபர் கூறப்பட்ட செயலின் தன்மையை அறிய இயலாது. இதேபோல், செய்யப்பட்ட ஒரு செயல் தவறானதா அல்லது சட்டத்திற்கு முரணானதா என்பதை அவர் நியாயப்படுத்த முடியாதவராக இருப்பார். திடமற்ற மனநிலையில் இருந்து வெளிப்படும் இயலாமையின் கூறு தீர்ப்பளிக்கும் நேரத்தில் இருக்கும் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை.[பத்தி 4][828-ஏ-சி]

2. இந்த விதி திடமற்ற மனநிலை உடைய ஒரு நபரின் செயலைப் பற்றி பேசுகிறது. மேற்கூறியபடி, இயலாமையுடன் தொடர்புடைய இது மிகவும் பரந்த விதியாகும். இந்த சோதனை ஒரு விவேகமான மனிதனின் கண்ணோட்டத்தில் உள்ளது. எனவே, வெறும் மருத்துவ பைத்தியக்காரத்தனம் என்பது மனநிலை சரியில்லாதது என்று சொல்ல முடியாது. மருத்துவ மனநலமின்மையால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நபர் ஒரு செயலைச் செய்திருக்கலாம், இருப்பினும், சோதனை என்பது இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 84 இன் நிபந்தனையை பூர்த்தி செய்வதற்கான சட்டப்படியான மனநலமின்மை ஆக்கும். இந்தச் செயலின் தன்மையை அறியவோ அல்லது அது தவறானது அல்லது சட்டத்திற்கு முரணானது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவோ ஒரு நபருக்கு இயலாமை இருக்க

வேண்டும். மேற்கூறிய விதிமுறையானது ஆக்சஸ் நோ ரியம் ஃபேசிட் நிசி மென்ஸ் சிட் ரியா கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டுள்ளது, அதாவது, ஒரு செயல் குற்ற உணர்ச்சியுடன் செய்யப்படாவிட்டால் குற்றத்தை ஏற்படுத்தாது. வேண்டுமென்றே குற்றத்தை உருவாக்குவதில் குற்றம் செய்வதற்கு குற்றமனம் இருக்க வேண்டும் என்பது குற்றவியல் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். ஒரு செயலின் விளைவை அறிய இயலாத மனநிலை கொண்ட ஒரு நபருக்கு, அத்தகைய செயல் சரி அல்லது தவறு என்று தெரியாது. அவர் அந்த செயலைச் செய்திருக்கிறார் என்று கூட அவருக்குத் தெரியாது. அத்தகைய நிலை இருக்கும்போது, அவர் தண்டனையை அனுபவிக்க முடியாது. இந்தச் செயலை சமூகத்திற்கு எதிரான குற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும் ஒரு மாறுபட்ட நடத்தையை உருவாக்கும் ஒரு மன கிளர்ச்சி என்று அழைக்க முடியாது. அவர் உதவி தேவைப்படும் ஒரு பாதிக்கப்பட்டவராக நிற்கிறார், எனவே, ஒரு குற்றத்திற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டு விசாரிக்கப்பட முடியாது. அவரது நிலை தனது செயலை அல்லது அதன் விளைவை அறியாது இருக்கும் ஒரு குழந்தையை ஒத்தது. [பத்தி 5 மற்றும் 6][828-சி-ஜி]

2. சட்டத்தால் தடைசெய்யப்பட்ட செயலைச் செய்யும்போது ஒருவர் மனநலம் குன்றியவர் என்பதை நீதிமன்றத்தின் திருப்திக்கு நிரூபிக்க குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது மெய்ப்பிக்கும் சுமை உள்ளது. அத்தகைய சுமை ஒரு முதன்மையான வழக்கு மற்றும் அவரது சார்பாக தயாரிக்கப்பட்ட நியாயமான பொருட்களின் அடிப்படையில் விடுவிக்கப்படுகிறது. நிகழ்தகவின் அளவு முதன்மையானது. மனநிலை சரியில்லாத ஒரு நபர் தனது மனநலமின்மையை நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பால் நிரூபிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை என்பதற்கான காரணம் இதுதான். இரண்டாவதாக, மனநலமின்மைக்கான ஆதாரத்தை எதிர்மறையாக கருதாமல் புரிந்துகொள்வது சம்பந்தப்பட்ட நபர், நீதிமன்றம் மற்றும் அரசு தரப்பு ஆகியோரின் கூட்டு பொறுப்பாகும். ஒரு நபர் மனநலமுடையவர் என்று கருதப்பட்டாலும், நீதிமன்றத்தின் முன் போதுமான பொருட்கள் கிடைத்தவுடன், அனுமானம் நீங்கும். இந்திய சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 105, நிரூபிக்கும் சுமையை வைக்கிறது, அதற்கு விதிவிலக்குகள் உள்ளன. ஒரு பொதுவான கொள்கையாக, குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர் தனது வழக்கை விதிவிலக்கின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டிய பொறுப்பு இருந்தாலும், இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 84 வது பிரிவின் கீழ் வழக்கைக் கையாள்வது, ஒருவர் நிகழ்தகவுகளின் முன்னுரிமை என்ற கருத்தைப்

பயன்படுத்த வேண்டும். மேற்கூறிய விதி இந்திய சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 8 உடன் இணைந்து படிக்கப்பட வேண்டும். மேற்கூறிய ஏற்பாட்டை சமரசம் செய்வதற்கான சிறந்த வழி, நிகழ்வுக்கு முன்னும் பின்னும் நடத்தை மற்றும் நடத்தையை ஆராய்வதாகும். [பத்தி 8 மற்றும் 9][831-ஏ-டி.]

3. இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 84 அதன் பின்னணியில் பாராட்டத்தக்க நோக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதால், அரசு தரப்பு மற்றும் நீதிமன்றத்திற்கு அவற்றின் தனித்துவமான பாத்திரங்கள் உள்ளன. உடல்நிலை சரியில்லை என்று கூறும் நபரின் சார்பாக தயாரிக்கப்பட்ட சான்றாவணகளிலிருந்து ஏஜென்சி விசாரணையை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த வழக்கு இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 84 வது பிரிவின் எல்லைக்குள் வராது என்பதை அது திருப்திப்படுத்த வேண்டும். இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 84 இன் கடுமைக்குள் மனநிலை சரியில்லாத ஒரு நபரால் இந்த செயல் செய்யப்பட்டதா என்பது குறித்து நீதிமன்றம் தனது பங்கை திருப்திப்படுத்த வேண்டும். [பத்தி 10 மற்றும் 11][831-இ-எப்]

4. 2009 ஆம் ஆண்டில் திருத்தங்கள் மூலம் சேர்க்கப்பட்ட வகையங்கள் உட்பட குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் இன் அத்தியாயம் XXV இன் நோக்கம் மற்றும் வரம்பைக் குறிப்பிட்டு, இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 84 இன் கீழ் வழக்கைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு பெரிய பங்கு உள்ளது என்ற உண்மையை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விசாரணையின் போது ஒரு நட்பான அணுகுமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டியிருந்தால், மனநிலை சரியில்லாத அடிப்படையில் ஒரு குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை விடுவிக்க கூட நீதிமன்றத்திற்கு போதுமான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கும்போது, அதே பகுத்தறிவு இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 84 க்கு வரும்போது அதிக வலிமையுடன் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். விவாதிக்கப்பட்ட விதிகளின் கீழ் உள்ள முழு கருத்தும், ஒரு ஆரோக்கியமற்ற மனநிலையுள்ள நபரை, அவரது பகுத்தறிவு திறன் காரணமாக மட்டுமல்லாமல், ஒரு குறைபாடு உள்ளவர் என்று அவரை நடத்தும் நோக்கத்திற்காகவும், அவரை விசாரணைக்கு உட்படுத்துவதை எளிதாக்குவதே ஆகும். நிவராரான நடவடிக்கைளை கண்டடைவதும், முழுமையான நீதி வழங்குவதும் நீதிமன்றத்தின் கடமை. [பத்தி17 மற்றும் 16][835-பி-டி.]

சுரேந்திர மிஸ்ரா எதிர் ஜார்க்கண்ட் மாநிலம் (2011) 11 எஸ். சி. சி 495: [2011] 1 எஸ். சி. ஆர் 133; ஹரி சிங் கோண்ட் எதிராக மத்தியப் பிரதேச மாநிலம் (2008) 16 எஸ். சி. சி 109: [2008] 12 எஸ். சி. ஆர் 949; பாபு @கஜராஜ் சிங் எதிராக ராஜஸ்தான் மாநிலம் 2007 8 எஸ். சி. சி 66: [2007] 7 எஸ். சி. ஆர் 917; தஹ்யாபாய் சாகன்பாய் தக்கர் எதிராக குஜராத் மாநிலம் 1964 எஸ்சி 1563: [1964] 7 எஸ். சி. ஆர் 361; தேவிதாஸ் லோகா ரதோத் எதிராக மகாராஷ்டிரா மாநிலம் (2018) 7 SCC 718: [2018] 7 SCR 767-சார்வுறப்பட்டிருந்தது.

பார்வையிடப்பட்ட முன் தீர்வுமுடிவுகள்

[2011] 1 எஸ். சி. ஆர் 133	பத்தி 7	சார்வுறப்பட்டது
[2008] 12 எஸ். சி. ஆர் 949	பத்தி 7	சார்வுறப்பட்டது
[2007] 7 எஸ். சி. ஆர் 917	பத்தி 7	சார்வுறப்பட்டது
[1964] 7 எஸ். சி. ஆர் 361	பத்தி 12	சார்வுறப்பட்டது
[2018] 7 எஸ். சி. ஆர் 767	பத்தி 14	சார்வுறப்பட்டது

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 2010/2010

கோவாவில் உள்ள பம்பாய் உயர்நீதிமன்றத்தின் கு.மே எண் 63/2006 இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட 02.06.2008 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது.

அஃப்தாப் அலி கான், (எஸ். சி. எல். எஸ். சி), எம். இசட் சவுத்ரி, ஷாபாஸ், அரவிந்த் குமார் கன்வா, சையத் இம்தியாஸ் அலி, திருமதி அம்னா தரக்ஷன், அலி சஃபீர் ஃபரூகி, மேல்முறையீட்டாளாரின் வழக்கறிஞர்கள்.

தீர்ப்புரை

இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எம்.எம். சுந்தரேஷ் அவர்களால் பகரப்பட்டது.

"ஹேம்லெட் லார்ட்ஸுக்கு அநீதி இழைக்கவில்லையா? ஒருபோதும் இல்லை ஹேம்லெட். ஹேம்லெட் தன்னிடமிருந்து விலகி இருந்தால், அவர் இல்லாதபோது லார்ட்ஸுக்கு கேடு விளைவித்திருந்தால், ஹேம்லெட்

அதைச் செய்யவில்லை; ஹேம்லெட் அதை மறுக்கிறார். அப்படியானால், யார் அதைச் செய்வது? அவரது மனநலமின்மை. அப்படி அப்படியானால், ஹேம்லெட் அநியாயம் செய்யப்பட்ட பிரிவைச் சேர்ந்தவர்; அவரது மனநலமின்மை அப்பாவி ஹேம்லெட்டின் எதிரி ".

- வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர்

(ஆதாரம்: ஹேம்லெட், டபுள்யூ.எஸ். (நாடகம்) களம்-5 காட்சி-2 வரி-245

1. தவறான அடையாளத்தின் மூலம் கொலை செய்யப்பட்ட லார்ட்ஸின் தந்தையின் மரணத்திற்கு காரணமான லார்ட்ஸுக்கு அவர் ஏற்படுத்திய காயத்தை ஒப்புக் கொண்டாலும், ஹேம்லெட் தற்காலிக மனநலமின்மை என்ற வாதத்தை முன் வைக்கிறார். அவ்வாறு மன்றாடும் போது, அவர் மூன்றாம் நபரால் செய்யப்பட்டதைப் போல இந்தச் செயலில் இருந்து தன்னை விலக்கிக் கொள்கிறார், இதன் விளைவாக அவர் பாதிக்கப்படுகிறார். இவ்வாறு அவர் தன்னை ஒரு குற்றவாளியாகக் காட்டிலும் பாதிக்கப்பட்டவராகக் கருதும்படி கெஞ்சுகிறார். ஹேம்லெட்டின் செயல் இந்திய தண்டனைச் சட்டம், 1860 இன் பிரிவு 300 இன் வரையறைக்குள் வரும் ஒரு குற்றவியல் கொலை என்றாலும், மனநலம் குன்றிய

செயல் அதை ஈர்க்காது. இந்த வரிகளின் மூலம், ஷேக்ஸ்பியர் தனது பைத்தியக்காரத்தனமான செயலை நியாயப்படுத்த வேண்டிய ஒரு மனிதனின் வேதனையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

2. இந்திய தண்டனை சட்டம், 1860 இன் பிரிவு 84 இன் கீழ் மனநலமின்மை என்ற கோரிக்கையை எழுப்பும் மேல்முறையீட்டாளர், எஸ்.ஜி.மர்கோவா-II இன் கூடுதல் அமர்வு நீதிபதி பிறப்பித்த உத்தரவை உறுதி செய்த கோவாவில் உள்ள பம்பாய் உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியராய அமர்வு பிறப்பித்த குற்றத்தீர்ப்பை மாற்றியமைக்க கோரினார். இதச பிரிவு 84-ன் பொருந்தக்கூடிய தன்மை பற்றிய அடிப்படைப் பிரச்சினையை நாம் கையாள்வதால், மேல்முறையீட்டாளருக்கான வழக்கறிஞர் வாதங்களின் அடிப்படையில், தகுதிப்பாடுகளை ஆய்வு செய்ய முனையவில்லை.

3. உச்ச நீதிமன்ற சட்ட சேவைகள் குழுவிலிருந்து நியமிக்கப்பட்ட வழக்கறிஞர் திரு அ.ப்தாப் அலி கானின் வாதங்களை நாங்கள் கேட்டுள்ளோம்.

1860 இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 84.

'84. மனநிலை சரியில்லாத ஒரு நபரின் செயல். - "ஒரு குற்றத்தை செய்யும் ஒரு நபர், அதை செய்யும் பொழுது, மனநலமின்மை காரணமாக, தான் செய்த செயலின் தனிமையை அறியமுடியாதவராக அல்லது அவர் செய்வது தவறானதா அல்லது சட்டத்திற்கு முரணானதா என்று அறியமுடியாதவராக இருந்தால், அவர் செய்த எதுவும் குற்றமாகாது.''

4. இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 84-யிணை ஒரு குற்றமாக கருத முடியாது அது ஒரு செயலை மட்டுமே அங்கீகரிக்கிறது. இது "எதுவும் குற்றம் அல்ல" என்ற வார்த்தைகளுடன் தொடங்குகிறது. இந்த வார்த்தைகள் இந்த விதியின் பின்னணியில் உள்ள நோக்கத்தின் தெளிவான அறிகுறியாகும். அத்தகைய செயல் ஒரு திடமற்ற மனநிலை உடையோர் மனதில் இருந்து வெளிப்படும். எனவே, ஒரு திடமற்ற மனநிலையில் இருப்பு என்பது விதியின் பொருந்தக்கூடிய தன்மைக்கு ஒரு நிபந்தனையாகும். வெறுமனே ஒரு திடமற்ற மனம் போதாது, மேலும் அது செயலின் தன்மையை அறியாத அளவிற்கு இருக்க வேண்டும். அத்தகைய நபர் கூறப்பட்ட செயலின் தன்மையை அறிய இயலாது. இதேபோல், செய்யப்பட்ட ஒரு செயல் தவறானதா அல்லது சட்டத்திற்கு

முரணானதா என்பதை அவர் நியாயப்படுத்தவில்லை. திடமற்ற மனநிலையில் இருந்து வெளிப்படும் இயலாமையின் கூறு ஆணையிடும் நேரத்தில் இருக்கும் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை.

5. இந்த விதி திடமற்ற மனநிலை உடைய ஒரு நபரின் செயலைப் பற்றி பேசுகிறது. மேற்கூறியபடி, இயலாமையுடன் தொடர்புடைய இது மிகவும் பரந்த விதியாகும். இந்த சோதனை ஒரு விவேகமான மனிதனின் கண்ணோட்டத்தில் உள்ளது. எனவே, மருத்துவ ரீதியான மனநலமின்மையால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நபர் ஒரு செயலைச் செய்திருக்கலாம், இருப்பினும், இதச பிரிவு 84 இன் நிபந்தனையை நிறைவேற்ற சட்டபூர்வ மனநலமின்மைக்கான சோதனை அவசியமாகிறது . இந்தச் செயலின் தன்மையை அறியவோ அல்லது அது தவறானது அல்லது சட்டத்திற்கு முரணானது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவோ ஒரு நபர் இயலாமை இருக்க வேண்டும்.

6. மேற்கூறிய விதிமுறையானது "ஆக்டஸ் நான் ரியம் ஃபேசிட் நிசி மென்ஸ் சிட் ரியா" கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டுள்ளது, அதாவது, ஒரு செயல் குற்ற உணர்ச்சியுடன் செய்யப்படாவிட்டால் குற்றத்தை ஏற்படுத்தாது. வேண்டுமென்றே குற்றத்தை உருவாக்குவதில் குற்றம் செய்வதற்க்கு குற்றமனம்

இருக்க வேண்டும் என்பது குற்றவியல் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். ஒரு செயலின் விளைவை அறிய இயலாத மனநிலை கொண்ட ஒரு நபருக்கு, அத்தகைய செயல் சரி அல்லது தவறு என்று தெரியாது. அவர் அந்த செயலைச் செய்திருக்கிறார் என்று கூட அவருக்குத் தெரியாது. அத்தகைய நிலை இருக்கும்போது, அவர் தண்டனையை அனுபவிக்க முடியாது. இந்தச் செயலை சமூகத்திற்கு எதிரான குற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும் ஒரு மாறுபட்ட நடத்தையை உருவாக்கும் ஒரு மன கிளர்ச்சி என்று அழைக்க முடியாது. அவர் உதவி தேவைப்படும் ஒரு பாதிக்கப்பட்டவராக நிற்கிறார், எனவே, ஒரு குற்றத்திற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டு விசாரிக்கப்பட முடியாது. அவரது நிலை தனது செயலை அல்லது அதன் விளைவை அறியாத ஒரு குழந்தைக்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது.

7. இந்த நீதிமன்றத்தின் பின்வரும் தீர்ப்புகளை நம்பியிருக்க விரும்புகிறோம்:

- **சுரேந்திர மிஸ்ரா வி. ஜார்க்கண்ட் மாநிலம்** (2011) 11 SCC 495

"11. எங்கள் கருத்துப்படி, தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 84 இன் கீழ் ஒரு செயலின் பொறுப்பில் இருந்து விடுவிக்கக் கோரும் ஒரு குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மருத்துவ பைத்தியக்காரத்தனம் அல்ல, சட்டப்பூர்வ

மனநலமின்மையை நிரூபிக்க வேண்டும். "மனநிலை சரியில்லாதது" என்ற வெளிப்பாடு தண்டனைச் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்படவில்லை, மேலும் இது முக்கியமாக பித்துநிலைக்கு சமமாக கருதப்படுகிறது. ஆனால் "மனநலமின்மை" என்ற சொல் வெவ்வேறு சூழல்களில் வெவ்வேறு அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் பல்வேறு அளவிலான மனநலக் கோளாறுகளை விவரிக்கிறது. மனநோயால் பாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு நபரும் குற்றவியல் பொறுப்பில் இருந்து விலக்கு பெறவில்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஆணவம் கொண்டவர், விசித்திரமானவர், முரட்டுத்தனமானவர் மற்றும் அவரது மூளை சரியாக இல்லை, அல்லது அவர் அனுபவித்த உடல் மற்றும் மன நோய்கள் அவரது புத்திசாலித்தனத்தை பலவீனப்படுத்தி, அவரது உணர்ச்சிகளை பாதித்தன அல்லது சில அசாதாரண செயல்களில் ஈடுபட்டன, அல்லது குறுகிய இடைவெளியில் பைத்தியக்காரத்தனமாக இருந்தன அல்லது அவர் கால்-கை வலிப்பு நோய்களுக்கு உள்ளானார் மற்றும் அசாதாரண நடத்தை இருந்தது அல்லது நடத்தை விசித்திரமானது என்பது தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 84 இன் பயன்பாட்டை ஈர்க்க போதுமானதாக இல்லை.

- **ஹரி சிங் கோண்ட் எதிர் மத்தியப் பிரதேச மாநிலம் (2008) 16 எஸ். சி. சி 109**

"10. "7. மனநிலை சரியில்லை என்று கூறப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் சட்டப்பூர்வ சோதனையை பிரிவு 84 குறிப்பிடுகிறது. இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தில் "மனநிலை சரியில்லாதது" என்பதற்கு எந்த வரையறையும் இல்லை. எனினும், நீதிமன்றங்கள் முக்கியமாக இந்த வெளிப்பாட்டை மனநல கோளாருக்கு சமமாக கருதுகின்றன. ஆனால் 'மனநலமின்மை' என்ற சொல்லுக்கு துல்லியமான வரையறை இல்லை. இது மனநல கோளாறுகளின் மாறுபட்ட அளவுகளை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சொல். எனவே, மனநோயால் பாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு நபரும் குற்றவியல் பொறுப்பில் இருந்து விலக்கு பெறவில்லை. சட்டப்பூர்வ மனநலமின்மைக்கும் மருத்துவ ரீதியான மனநலமின்மைக்கும் இடையே ஒரு வேறுபாடு இருக்க வேண்டும். ஒரு நீதிமன்றம் சட்டப்பூர்வ மனநலமின்மைப் பற்றி அக்கறை கொண்டுள்ளது, மருத்துவ மனநலமின்மைப் பற்றி அல்ல... "

■ **பாபு @கஜராஜ் சிங் வி. ராஜஸ்தான் மாநிலம் 2007.8 SCC 66**

"10. பிரிவு 84 குற்றவியல் சட்டத்தின் "ஆக்டஸ் நான் ரியம் ஃபேசிட் நிசி மென்ஸ் சிட் ரியா" அடிப்படை கோட்பாட்டை உள்ளடக்கியது. (ஒரு செயல் குற்ற உணர்ச்சியுடன் செய்யப்படாவிட்டால் அது குற்றமாக கருதப்படாது.) ஒரு குற்றமாக அமைவதற்கு, நோக்கமும் செயலும் ஒத்துப்போக வேண்டும்; ஆனால் மனநலமற்ற நபர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுக்கு சுயசிந்தனை இல்லாததால் அவர்கள் மீது எந்தக் குற்றமும் விதிக்கப்படுவதில்லை. (ஃபுரியோஸ் இஸ் நுல்லா வாலன்டஸ் எஸ்ட்)

11. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர், அந்தச் செயலைச் செய்தபோது, மன நோயால் பாதிக்கப்பட்டு, அவர் செய்த செயலின் தன்மை மற்றும் தரத்தை அறியாத நிலையில் இருந்ததாகவும், அல்லது அவர் அதை அறிந்திருக்கவில்லை என்றாலும், அது தவறானது அல்லது சட்டத்திற்கு முரணானது என்றும் நிரூபிக்கப்பட்ட பின்னரே இந்த பிரிவு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்தப் பிரிவின் நன்மை வழங்கப்பட

வேண்டுமா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கான முக்கியமான தருணம், குற்றம் நடைபெறும் இடமும் நேரமாகும். அந்த முடிவுக்கு வரும்போது, தொடர்புடைய சூழ்நிலைகளை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும், குற்றத்தின் தன்மையிலிருந்து பெறப்பட்ட வாதங்களின் அடிப்படையில் பைத்தியக்காரத்தனத்தின் பாதுகாப்பை ஒப்புக்கொள்வது ஆபத்தானது. திடமற்ற மனநிலை மட்டுமே மனதின் அறிவாற்றல் திறன்களை பலவீனப்படுத்துகிறது, இது குற்றவியல் பொறுப்பிலிருந்து விலக்குவதற்கான ஒரு அடிப்படை காரணமாக அமைய முடியும். ஸ்டீபன் இன் ஹிஸ்டரி ஆஃப் தி கிரிமினல் லா ஆஃப் இங்கிலாந்து, தொகுதி II, பக்கம் 166 இல் கருத்துரைக்கபட்டதாவது ஒரு நபர் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் மனிதனின் தலையை வெட்டினால், அவர் எழுந்ததும் அதைத் தேடுவதைப் பார்ப்பது மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கும் என்று எண்ணி, செயலைச் செய்தவர் தனது செயலின் உடல் ரீதியான விளைவுகளை அறிய இயலாமல் இருக்கும் நிகழ்வாக இருக்கும். இந்தச் செயலின் தன்மையை உணர்ந்து கொள்வதற்கான இயலாமையைத் தவிர வேறொன்றையும் சட்டம் அங்கீகரிக்கவில்லை, மேலும் ஒரு மனிதனின் மனம் அல்லது

அவரது விகிதாச்சாரத் திறன்கள் அவர் என்ன செய்கிறார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள போதுமான அளவு இருந்தால், அவர் எடுக்கும் நடவடிக்கையின் விளைவை அவர் விரும்புவதாக எப்போதும் கருதப்பட வேண்டும்... "

இந்திய சாட்சியச் சட்டம் 1872 இன் பிரிவு 105

"105. **குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களின் வழக்கு விதிவிலக்குகளுக்குள் வரும் என்பதை நிரூபிக்கும் சுமை:** குற்றம் எதையேனும் செய்ததாக ஒருவர் குற்றஞ்சுமத்தப்படும் போது, அந்த வழக்கை இந்திய தண்டனை சட்டத்தின் பொது விதிவிலக்குகளில் ஏதேனுமொன்றிற்குள் கொண்டு வருகிற, அல்லது அதே சட்டத்தின் வேறெந்த பகுதியிலேனும், அல்லது குற்றத்திற்கு இலக்கங்கூறுகின்ற எந்த சட்டத்திலேனும் அடங்கியுள்ள சிறப்பு விதிவிலக்கு அல்லது விளக்கு ஏதேனுமொன்றிற்குள் கொண்டு வருகின்ற சூழ்நிலைகளின் உண்மையை மெய்ப்பிக்கும் சுமை அவரைச் சார்ந்தது; மற்றபடி அத்தகைய சூழ்நிலைகள் இல்லையென்ற நீதிமன்றம் துணிபு கொள்ள வேண்டும்."

8. சட்டத்தால் தடைசெய்யப்பட்ட செயலைச் செய்யும்போது ஒருவர் பைத்தியம் பிடித்தவர் என்பதை நீதிமன்றத்தின் திருப்திக்கு நிரூபிக்க குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது மெய்ப்பிக்கும் சுமை உள்ளது. அத்தகைய சுமை ஒரு முதன்மையான வழக்கு மற்றும் அவரது சார்பாக தயாரிக்கப்பட்ட நியாயமான சான்றுகளின் அடிப்படையில் விடுவிக்கப்படுகிறது. நிகழ்தகவின் அளவு முதன்மையானது. மனநிலை சரியில்லாத ஒரு நபர் தனது மனநலமின்மை நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பால் நிரூபிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை என்பதற்கான காரணம் இதுதான். இரண்டாவதாக, மனநலமின்மைக்கான ஆதாரத்தை எதிர்மறையாக கருதாமல் புரிந்துகொள்வது சம்பந்தப்பட்ட நபர், நீதிமன்றம் மற்றும் அரசு தரப்பு ஆகியோரின் கூட்டு பொறுப்பாகும். ஒரு நபர் மனநலமிக்கவராகக் கருதப்பட்டாலும், நீதிமன்றத்தின் முன் போதுமான பொருட்கள் கிடைத்தவுடன், அனுமானம் நீங்கும்.

9. இந்திய சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 105, நிரூபிக்கும் சுமையை வைக்கிறது, அதற்கு விதிவிலக்குகள் உள்ளன. ஒரு பொதுவான கொள்கையாக, குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர் தனது வழக்கை விதிவிலக்கின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டிய பொறுப்பு இருந்தாலும், இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 84 வது பிரிவின் கீழ் வழக்கைக்

கையாள்வது, ஒருவர் நிகழ்தகவுகளின் முன்னுரிமை என்ற கருத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். மேற்கூறிய ஏற்பாட்டை ஒத்திசைக்க சிறந்த வழி, சம்பவத்திற்கு முன்னும் பின்னும் செயல்பாடுகள் மற்றும் நடத்தை ஆகியவற்றைப் பார்ப்பதுதான்.

10. இதச பிரிவு 84-இற்கு பாராட்டத்தக்க நோக்கம் அதன் பின்னால் இருப்பதால், வழக்குரைஞரும் நீதிமன்றமும் தங்களுக்கென முக்கியமான பங்குளைக் கொண்டிருக்கின்றன. மனநலமற்றவராகக் கூறும் நபரின் சார்பாகமுன்வைக்கப்பட்ட சான்றுகளிலிருந்து விசாரணையை முகமை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த வழக்கு இதச பிரிவு 84-ன் எல்லைக்குள் வராது என்பதை அவர் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

11. இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 84 இன் மனநிலை சரியில்லாத ஒரு நபரால் இந்த செயல் செய்யப்பட்டதா என்பது குறித்து நீதிமன்றம் தனது பங்கை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

12. **தஹ்யாபாய் சாகன்பாய் தக்கர் எதிர் குஜராத் மாநிலம் (ஏ. ஐ. ஆர் 1964 எஸ். சி 1563)** வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை நம்பியிருக்க விரும்புகிறோம், அதில் நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

"(7) மனநலமின்மைக்கான மனுவின் மெய்ப்பிக்கும் சுமை கோட்பாட்டை பின்வரும் முன்மொழிவுகளில் கூறலாம்:

(1) குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தேவையான காரணங்களுடன் குற்றத்தைச் செய்ததாக அரசு தரப்பு நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு நிரூபிக்க வேண்டும்; அதை நிரூபிப்பதற்கான சுமை எப்போதும் விசாரணையின் தொடக்கத்திலிருந்து இறுதி வரை அரசு தரப்பு மீது தங்கியுள்ளது.

(2) குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றத்தைச் செய்தபோது, இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 84-ல் வகுக்கப்பட்ட அர்த்தத்தில், மனநலமற்றவராக இல்லை என்று மறுக்கக்கூடிய அனுமானம் உள்ளது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் நீதிமன்றத்தின் முன் பொருத்தமான அனைத்து சான்றுகளையும் வாய்மொழியாக, ஆவணமாக அல்லது சூழ்நிலையில் வைப்பதன் மூலம் அதை மறுக்கலாம், ஆனால் அவர் மீது மெய்ப்பிக்கும் சுமை உரிமையியல் நடவடிக்கைகளில் ஒரு தரப்பினரை விட அதிகமாக இல்லை.

(3) குற்றம் செய்த நேரத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மனநலம் என்பதை உறுதியாக நிரூபிக்க முடியாவிட்டாலும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அல்லது அரசு தரப்பு நீதிமன்றத்தின் முன் முன்வைத்த சாட்சிகள் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றமனம் உட்பட குற்றத்தின் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கூறுகள் குறித்து நீதிமன்றத்தின் மனதில் நியாயமான சந்தேகத்தை எழுப்பக்கூடுமமானால், அந்த வழக்கில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை விடுவிக்க நீதிமன்றத்திற்கு உரிமை உண்டு."

13. பாபு (மேற்கூறியவர்) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்துள்ளது:

"8. ... மனநிலை சரியில்லை என்பதை நிரூபிக்கும் பொறுப்பு குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது உள்ளது.ஆனால் விசாரணையின் போது முந்தைய மனநலமின்மைக்கான வரலாறு வெளிப்படும்போது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை மருத்துவ பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தி, அந்த சாட்சியை நீதிமன்றத்தின் முன் வைப்பது ஒரு நேர்மையான புலனாய்வாளரின் கடமையாகும், இது செய்யப்படாவிட்டால், அது அரசுத் தரப்பு வழக்கில் ஒரு

தீவிரமான பலவீனத்தை உருவாக்குகிறது, இதனால் சந்தேகத்தின் பலனை குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். எவ்வாறாயினும், குற்றத்திற்கு சற்று முன்பு குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் நடத்தை மற்றும் அந்த நேரத்தில் அல்லது அதற்குப் பிறகு உடனடியாக அவரது நடத்தை பற்றிய சாட்சிகளை வழங்குவதன் மூலமும், அவரது மனநிலை மற்றும் பிற தொடர்புடைய காரணிகளின் சான்றுகளின் மூலமும் பொறுப்பை விடுவிக்க வேண்டும்.

xxx xxx xxx

12. மனதின் அசாதாரணத்தன்மை அல்லது ஓரளவு மாயை, ஒரு மனநோயாளியின் தவிர்க்கமுடியாத உந்துவிசை அல்லது கட்டாய நடத்தை பிரிவு 84 இன் கீழ் எந்த பாதுகாப்பையும் வழங்காது, ஏனெனில் அந்த பிரிவில் உள்ள சட்டம் இன்னும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இங்கிலாந்தின் காலாவதியான எம் 'நாக்டன் விதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பிரிவு 84 இன் விதிகள், எம் 'நாக்டன் வழக்கில் [(1843) 4 St Tr NS 847 (HL)], பிரபுக்கள் சபையால் அவர்களுக்கு முன்வைக்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு நீதிபதிகள் அளித்த பதில்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைப் போலவே உள்ளன. சம்பவத்திற்கு முந்தைய, சம்பவத்திற்குப் பிந்தைய மற்றும்

சம்பவத்திற்குப் பிந்தைய நடத்தை, சம்பவம் நடந்த நேரத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் மனநிலையை நிர்ணயிப்பதில் பொருத்தமானதாக இருக்கலாம், ஆனால் அந்த காலம் சம்பவம் நடந்தக் காலத்திற்கு வெகு தொலைவில் இருக்கக்கூடாது. குற்றம் செய்த நேரத்தில் குற்றவாளியின் மனதின் துல்லியமான நிலையை நிரூபிப்பது கடினம், ஆனால் அதன் சில அறிகுறிகள் பெரும்பாலும் குற்றவாளியின் நடத்தை மூலம் அல்லது குற்றம் செய்த உடனேயே வழங்கப்படுகின்றன. ஒரு மனநலமற்ற நபரின் தெளிவான இடைவெளி என்பது கோளாறின் வன்முறை அறிகுறிகளை நிறுத்துவது மட்டுமல்ல, ஆனால் செயலை நியாயப்படுத்த அந்த நபருக்கு போதுமான மனதின் திறன்களை மீட்டெடுப்பது; ஆனால் வெளிப்பாடு என்பது மனநல திறன்களை அவற்றின் அசல் நிலைக்கு முழுமையாகவோ அல்லது சரியான முறையில் மீட்டெடுப்பது என்று அர்த்தமல்ல. எனவே, அத்தகைய மறுசீரமைப்பு இருந்தால், சம்பந்தப்பட்ட நபர் அதை ஒரு சட்டப்பூர்வ செயலாக மாற்றுவதற்கான காரணம், நினைவு மற்றும் தீர்ப்புடன் செயலைச் செய்யலாம்; ஆனால் கோளாறின் வன்முறை அறிகுறிகளை நிறுத்துவது மட்டும் போதாது ".

14. இந்த நீதிமன்றம் **தேவிதாஸ் லோகா ரதோத் எதிர் மகாராஷ்டிரா மாநிலம் (2018) 7 எஸ். சி. சி 718** வழக்கில் சமீபத்திய தீர்ப்பில் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்துள்ளது:

"11.இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 84 ஒரு விதிவிலக்கை உருவாக்குகிறது, ஒரு செயலைச் செய்யும் நேரத்தில், மனநிலை சரியில்லாத காரணத்தால், செயலின் தன்மையை அறிய முடியாத அல்லது அவர் என்ன செய்கிறார் என்பது தவறு அல்லது சட்டத்திற்கு முரணானது என்று அறியமுடியாத ஒரு நபர் ஒரு செயலைச் செய்தால் அது ஒரு குற்றமாக இருக்காது. ஆனால் சாட்சியச் சட்டத்தின் 105 வது பிரிவின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீதான இந்த பொறுப்பு அனைத்து நியாயமான சந்தேகங்களுக்கும் அப்பால் நிறுவப்பட வேண்டிய வழக்கு விசாரணையைப் போல கடுமையானது அல்ல. சுரேந்திர மிஸ்ரா எதிர் ஜார்க்கண்ட் மாநிலம் (2011) 11 எஸ். சி. சி 495: (2011) 3 எஸ். சி. சி (கிரி) 232 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தனது மறுப்புரையில் நிகழ்தகவின் முன்னுரிமையின் அடிப்படையில் மட்டுமே நிறுவ வேண்டும், அதன் பிறகு விதிவிலக்கின் பொருந்தாதத் தன்மையை நிறுவுவதற்கான பொறுப்பு அரசு தரப்பு மீது மாறும். ஆனால் மனநலம் குன்றியதாக கூறப்படும்

எல்லா வாதமும் எந்த வாதமும் போதுமானதாக இருக்காது. ராஜஸ்தான் மாநிலம் எதிர் ஷெரா ராம் (2012) 1 எஸ். சி. சி 602: (2012) 1 எஸ். சி. சி (கிரி) 406 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய சோதனையின் தரநிலை சட்டப்பூர்வ மனநலமின்மையாக இருக்கும், மருத்துவ ரீதியான மனநலமின்மையாக இருக்காது. அது பின்வருமாறு:

(ஷெரா ராம், எஸ். சி. சி பி. 614, பத்தி 19)

> "19... ஒரு நபர் சலசலப்பு, மனச்சோர்வு, நினைவாற்றல் இழப்பு மற்றும் சுய கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய மனநலக் கோளாறு அல்லது மனநலக் குறைபாட்டால் அவதிப்படுவதாக அனைத்து தொடர்புடைய நேரங்களிலும் பொருத்தமான ஆவண மற்றும் வாய்வழி ஆதாரங்களின் மூலம் கண்டறியப்பட்டால், குற்றவியல் பொறுப்பிலிருந்து பொதுவான விதிவிலக்குகளை நாடுவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட நபருக்கு உரிமை உண்டு."

12 . ரத்தன் லால் எதிர் மத்திய பிரதேச மாநிலம் (1970) 3 எஸ். சி. சி 533:1971 எஸ். சி. சி (கி) 139, (எஸ். சி. சி பிபி. 533-34, பத்தி 2) என்ற வழக்கில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு, குற்றவாளியின் மனநிலை குற்றம் செய்யப்பட்ட நேரத்தில் குற்றம்

சாட்டப்பட்டவரின் மனநிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, குற்றத்திற்கு முந்தைய, பங்கேற்ற மற்றும் பின்பற்றப்பட்ட நடத்தை ஆதாரங்களை ஒன்றிணைக்க வேண்டும்.

"2. மனநலக் கோளாறு நிறுவப்பட வேண்டிய முக்கியமான தருணம் குற்றம் உண்மையில் செய்யப்படும் நேரம் மற்றும் இதை நிரூபிக்கும் சுமை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது உள்ளது என்பது இப்போது நன்கு தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. தஹ்யாபாய் சாகன்பாய் தக்கர் எதிர் குஜராத் மாநிலம் (1964) 7 எஸ். சி. ஆர் 361: ஏ. ஐ. ஆர் 1964 எஸ். சி 1563 வழக்கில், தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 84 ஆல் வகுக்கப்பட்ட அர்த்தத்தில், குற்றத்தைப் புரியும்போது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மனநலமின்மை உடையவர் என்பதை மறுக்கக்கூடிய அனுமானம் உள்ளது என்று கூறப்பட்டது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் நீதிமன்றத்தின் முன் தொடர்புடைய அனைத்து ஆதாரங்களையும்-வாய்மொழியாகவோ, ஆவணமாகவோ அல்லது சூழ்நிலை ரீதியாகவோ முன்வைப்பதன் மூலம் அதை மறுக்கலாம், ஆனால்வாதத்தை நிரூபிப்பதற்கான

பொறுப்பு உரிமையியல் வழக்குகளில் தரப்பினராக உள்ளவரின் மீது உள்ளதைவிட அதிகமானது அல்ல."

13. விஜய் சிங் எதிர் உத்திர பிரதேச மாநிலம் (1990) 3 SCC 190 :1990 SCC (Cri) 378 கருத்துரைக்கபட்டவாறு பதிவு செய்யப்பட்ட ஆவணங்களிலிருந்து, குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் மனநிலை சம்பவம் நடந்த நேரத்தில் இருந்ததைப் பற்றி நீதிமன்றத்தின் மனதில் ஒரு நியாயமான சந்தேகம் எழுந்தால், அவர் நியாயமான சந்தேகத்தின் நன்மையைப் பெறவும், அதன் விளைவாக விடுதலை செய்யவும் உரிமை உண்டு"

அத்தியாயம் XXV , குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் 1973

15. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் 1973 இன் அத்தியாயம் XXV (இனிமேல் 'கு.ந.ச.') நடைமுறை இயல்புடையது என்றாலும், மனநலம் குன்றிய குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரைக் கையாளும் போது இது அடிப்படையானதாக அமையும். 'கு.ந.ச.' இன் 328 முதல் 339 வரையிலான பிரிவுகளின் கீழ் ஒரு நன்கு அமைக்கப்பட்ட நடைமுறை பரிசீலிக்கப்படுகிறது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஒரு

விசாரணையை எதிர்கொள்ளும் அளவுக்கு ஆரோக்கியமாக இருக்கிறாரா என்பதைக் கண்டறிய கு.ந.ச. பிரிவு 329 இன் கீழ் ஒரு விண்ணப்பம் கூட தேவையில்லை, மாறாக இது நீதிமன்றத்தின் கட்டாயக் கடமையாகும். பிரிவு 330 இன் கீழ், விசாரணையை எதிர்கொள்ள இயலாமை தொடர்ந்து முன்னேற்றம் எற்படுவதற்கு குறைவான வாய்ப்புடன் தொடர்ந்தால், அத்தகைய நபரை விடுவிக்கும் அளவிற்கு கூட நீதிமன்றம் செல்ல முடியும். கு.ந.ச. இன் பிரிவு 334 இன் படி, நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பில், அந்தச் செயல் உண்மையில் நடந்திருந்தாலும், அது மனநலக் குறைபாட்டினால் செய்யப்பட்டதாக ஒரு குறிப்பிட்ட காண்முடிவு இருக்க வேண்டும். காரணம் எளிமையானது, அந்தச் செயல் உண்மையில் செய்யப்படாவிட்டால், மனநிலை சரியில்லாமல் இருப்பதற்காக ஒரு குற்றமற்ற தீர்ப்பு இருக்க முடியாது.

16. விவாதிக்கப்பட்ட விதிகளின் கீழ் உள்ள முழு நோக்கமும், மனநிலை சரியில்லாத ஒரு நபர் தனது பகுத்தறிவு திறன் காரணமாக மட்டுமல்லாமல், அவரை ஊனமுற்றவராகக் கருதுவதன் மூலமும் விசாரணைக்கு நிற்க உதவுவதாகும். நீதிமன்றத்தின் பங்கு தீர்வு நடவடிக்கைகளை கண்டறிந்து முழுமையான நீதியை வழங்குவதாகும்.

17. 2009 ஆம் ஆண்டில் திருத்தங்கள் மூலம் சேர்க்கப்பட்ட விதிகள் உட்பட கு.ந.ச. இன் அத்தியாயம் XXV இன் நோக்கம் மற்றும் வரம்பைக் குறிப்பிட்டு, இதச பிரிவு 84 இன் கீழ் வழக்கைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு பெரிய பங்கு உள்ளது என்ற உண்மையை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விசாரணை அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கும்போது, அதே பகுத்தறிவு இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 84 க்கு வரும்போது அதிக சக்தியுடன் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

18. சட்ட மற்றும் மருத்துவ ரீதியான மனநலமின்மைக்கான ஆய்வு மற்றும் மதிப்பீடு குறித்த போதுமான பொருட்களை நாங்கள் காண்கிறோம், அவை ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் வேறுபட்டவை. மருத்துவ நீதித்துறை குறித்த பின்வரும் பொருத்தமான பொருட்களை நாங்கள் வழங்குவோம்;

ஜெய்சிங் பி. மோடி, மருத்துவ நீதித்துறை மற்றும் நச்சுயியல் குறித்த பாடநூல், 26 வது பதிப்பு. 2018, பக். 938

"மனநோயை கண்டறிதல்: மருத்துவ மதிப்பீடு மற்றும் பதிலளிக்கப்பட வேண்டிய கேள்விகள். -

இந்த குற்றத்தை செய்ய அந்த நபர் நினைத்திருப்பாரா, விசாரணையை எதிர்கொள்ளும் அளவுக்கு அவர் சரியான மனநிலையில் இருக்கிறாரா என்பதை நிர்ணயிப்பதற்கு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் மனநிலையை நிர்ணயிக்க நீதிமன்றங்களுக்கு மனநல மருத்துவ தடயவியல் முயலும். மருத்துவ மனநலமின்மையும் சட்ட மனநலமின்மையும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. மருத்துவர்களின் கவனிப்பு தேவைப்படும் மனநலமின்மை அல்லது சிகிச்சை முறை கவனம் செலுத்தவேண்டிய மனநலமின்மை, ஒரு சட்டபூர்வ மனநலமின்மையாக இல்லாவிட்டால், ஒரு குற்றச் செயலின் பின்விளைவுகள் மற்றும் தண்டனை ஆகியவற்றிலிருந்து காப்பாற்ற போதுமானதாக இருக்காது. இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 84 இன் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டதற்கான ஆதாரத்திற்கு பொதுவான விதிவிலக்கு சட்டம் தகுதி பெறுவதால், அத்தகைய தகவல்களை வெளிப்படுத்துவதே மதிப்பீடாகும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மனநலம் சரியில்லாமல் இருக்கிறாரா? (i) செயலின் தன்மை; அல்லது (ii) செயல் தவறானது, அல்லது (iii) சட்டத்திற்கு முரணானது என்பதை அறிய முடியாத மனநலக் கோளாறு உள்ளதா? இந்த கேள்விகள் சட்டத்தின் தேவையை சோதிப்பதுடன் நேரடியாக தொடர்புடையவை.

நீதிமன்றத்தில் நடைபெறும் நடவடிக்கைகளின் தன்மையைப் புரிந்துகொண்டு வழக்கு விசாரணையை எதிர்கொள்ளும் திறன் அவருக்கு இருக்கிறதா? நியாயமான விசாரணை மற்றும் பாதுகாப்புக்காக அவருக்கு அறிவுறுத்தும் ஆலோசகருடன் கலந்தாலோசிக்க அவருக்கு போதுமான திறன் இருப்பதை உறுதி செய்ய இது அவசியம். குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் அவருக்கு/அவளுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளின் தன்மையை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். குற்றம் நடந்தபோது குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் மனநிலை என்னவாக இருந்தது? குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மனநோயைக் குணப்படுத்துகிறாரா? பதில்கள் அவருக்கு/அவளுக்குக் காரணமான செயல்களுக்கு குற்றவியல் பொறுப்பை நிர்ணயிப்பதை சுட்டிக்காட்டும். சோதனைக்குப் பிந்தைய கவனிப்பு பின்வரும் கேள்விகளை வெளியிடலாம்ஃ மனநோயைக் குணப்படுத்துவதற்கான முன்கணிப்பு என்ன? அவர்/அவர் தலைமறைவாக விடப்படாமல் இருப்பது ஆபத்தானதா? பல வெளிநாட்டு அதிகார வரம்புகளில், மனநலமின்மை ஆதாரத்தின் தன்மை மற்றும் இந்தச் சட்டத்திற்கான குற்றவியல் பொறுப்பை மதிப்பிடுவதற்கு சட்டத்தின் கீழ் பொருத்தமான அதன் தீவிரத்தைப் பொறுத்து கேள்விகள் மாறுபடலாம்ஃ குற்றம் சாட்டப்பட்ட

செயலைச் செய்ய ஒரு தவிர்க்கமுடியாத உந்துதல் இருந்திருக்க முடியுமா? அவரது/அவள் நடத்தையை கட்டுப்படுத்தும் திறன் இல்லாத அளவுக்கு மனநிலை மிகவும் கடுமையாக இருந்ததா? பொய்யாக உணரப்பட்ட தனிப்பட்ட தீங்கு அல்லது காயத்தைத் தடுக்க குற்றவியல் தாக்குதலை ஏற்படுத்த அவர்/அவர் ஏதேனும் மாயையின் கீழ் இருந்தார்களா?

மதிப்பீடு செயல்முறை -மதிப்பீட்டு செயல்முறை பொதுவாக, பரவலாக, மூன்று முக்கிய கூறுகள் அல்லது தரவு ஆதாரங்களை உள்ளடக்கியது: (அ) குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுடன் ஒரு நேர்காணல் (ஆ) தடயவியல் மதிப்பீட்டு கருவிகள், மற்றும் (இ) மூன்றாம் தரப்பு தகவல் உட்பட (ஆனால் எந்த வகையிலும் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை) இணை அறிக்கைகள், சாட்சி அறிக்கைகள், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் அறிக்கைகள், காவல் அறிக்கைகள் மற்றும் பல்வேறு வகையான பதிவுகள் (மனநலம், சிகிச்சை, பள்ளி, மருத்துவம், குற்றம் நடந்த இடம் போன்றவை). இந்த ஆதாரங்களுடன், குற்றப் பொறுப்பை ஆய்வு செய்ய மாயைகளின் பங்கு குற்றம் நடந்த நேரத்தில் மனநிலையில் உள்ள பாதிப்பின் அளவை நிர்ணயம் செய்ய மையமாக இருக்கிறது, குறிப்பாக வாதிடப்படும் வழக்குகளில் அவரை

முழுமையாகக் குற்றத்திலிருந்து விடுவிக்காவிட்டாலும் அவர்மீது உள்ள குற்றத்தின் அளவைக் குறைக்கிறது. நிபுணரின் பங்கு சட்ட முடிவுகளை அல்லது முறையான மனநோயியல் நோயறிதல்களை முன்வைப்பது அல்ல. மாறாக, நிபுணராக பரிசோதகரின் பங்கு, பல்வேறு மனநோயியல் நிலைமைகளின் இருப்பு மற்றும் பல்வேறு நடத்தை, புலனுணர்வு, அறிவாற்றல் மற்றும் தீர்ப்பு திறன்களுடனான அவற்றின் உறவு பற்றிய அதிநவீன/அறிவியல் அறிவை சட்ட/தார்மீக முடிவெடுக்கும் செயல்முறையில் அளிப்பதாகும் ".

ஷிசோப்ரினியா

19. இப்போது, ஸ்கிசோஃப்ரினியாவால் ஏற்படும் மனநோய்க்கு வருவோம். கிடைக்கக்கூடிய தொடர்புடைய உரையை மேற்கோள் காட்டுவதைத் தவிர, இது நிபுணர்களின் பிரத்யேக அறிவுக்குள் இருப்பதால், கூறப்பட்ட பிரச்சினைக்குள் செல்ல நாங்கள் விரும்பவில்லை:

- **ஜெய்சிங் பி. மோடி., மருத்துவ நீதித்துறை மற்றும் நச்சுயியல் குறித்த பாடநூல், 26 வது பதிப்பு. 2018, பக். 922**

"**(ii) ஸ்கிசோஃப்ரினியா.** - கிரெபெலின் (எமில் கிரெபெலின், ஜெர்மன் மனநல மருத்துவர்.) 1896 இல், இந்த நோய்க்கு 'டிமென்ஷியா பிரைகாக்ஸ்' என்று பெயரிட்டார். 1911 இல், யூஜென் ப்ளூலர் (பால் யூஜென் ப்ளூலர், சுவிஸ் மனநல மருத்துவர் மற்றும் யூஜெனிசிஸ்ட்). 'ஸ்கிசோஃப்ரினியா' என்ற சொல்லை அறிமுகப்படுத்தினார், இதன் பொருள் மனதை சிதைப்பது என்பதாகும். டிமென்ஷியா ப்ரீகாக்ஸ் என்ற சொல் மாற்றப்பட்டது, ஏனெனில் இது நோய் எப்போதும் டிமென்ஷியாவில் முடிவடைகிறது என்பதைக் குறிக்கிறது, அது அவ்வாறு செய்யவில்லை. ப்ரீகாக்ஸ் என்ற சொல் இந்த நோய் பருவமடைதல் அல்லது இளமைப் பருவத்தின் போது உருவானது என்பதைக் குறிக்கிறது, ஆனால் பல சந்தர்ப்பங்களில் அந்த காலத்திற்கு பிறகு உருவானது. இந்த நோய் எப்போதும் டிமென்ஷியாவில் முடிவடையும் என்று கருதப்பட்டதால், இது ஒரு நம்பிக்கையற்ற முன்கணிப்பைக் குறிக்கிறது, இது மக்களின் மனதில் தோல்வியின் உணர்வை உருவாக்கியது ".

எலிசபெத் ஏ. மார்ட்டின் (2007) **"ஆக்ஸ்போர்டு சுருக்க மருத்துவ அகராதி (7 வது பதிப்பு)", பக். 642**

ஸ்கிசோஃப்ரினியா என்பது சிந்தனை செயல்முறை, யதார்த்தத்துடன் தொடர்பு மற்றும் உணர்ச்சி ரீதியான பதிலளிப்பு ஆகியவற்றின் சிதைவு ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்படும் ஒரு கடுமையான * மனநோய். * பிரமைகள் மற்றும் * மாயத்தோற்றங்கள் (குறிப்பாக குரல்களின்) போன்ற நேர்மறையான அறிகுறிகள் பொதுவானவை, மேலும் எந்த * ஷ்னைடெரியன் முதல் தர அறிகுறிகளும் குறிப்பாக **நோயைக் குறிக்கின்றன. எதிர்மறையான அறிகுறிகளில்** சமூக விலகல், ஈகோ எல்லைகளின் குறைபாடு மற்றும் ஆற்றல் மற்றும் முன்முயற்சி இழப்பு ஆகியவை அடங்கும். அறிகுறிகள் குறைந்தது ஒரு மாதமாவது தொடர்ந்தால் மட்டுமே ஸ்கிசோஃப்ரினியா கண்டறியப்படுகிறது. இந்த நோய் தன்னிச்சையாக குணமடையலாம், அரிதான அல்லது அடிக்கடி ஏற்படும் மறுபிறப்புகளுடன் ஒரு போக்கை இயக்கலாம் அல்லது நாள்பட்டதாக மாறலாம். * மனநோய் எதிர்ப்பு மருந்துகள் மற்றும் தீவிரமான உளவியல் மற்றும் சமூக மேலாண்மை மற்றும் மறுவாழ்வுடன் முன்கணிப்பு மேம்பட்டுள்ளது. பல காரணங்களில் மரபணு காரணிகள், சுற்றுச்சூழல் மன

அழுத்தம் மற்றும் சட்டவிரோத போதைப்பொருள் பயன்பாடு ஆகியவை அடங்கும் ".

அமெரிக்கன் சைக்கியாட்ரிக் அசோசியேஷன் 2013, மனநல கோளாறுகளின் நோயறிதல் மற்றும் புள்ளிவிவர கையேடு: டிஎஸ்எம்-5,5 வது பதிப்பு, அமெரிக்கன் சைக்கியாட்ரிக் அசோசியேஷன், வாஷிங்டன் டிசி. பக்கம் 87

ஸ்கிசோஃப்ரினியா ஸ்பெக்ட்ரம் மற்றும் பிற மனநலக் கோளாறுகளில் ஸ்கிசோஃப்ரினியா, பிற மனநலக் கோளாறுகள் மற்றும் ஸ்கிசோடிபல் (ஆளுமை) கோளாறு ஆகியவை அடங்கும். அவை பின்வரும் ஐந்து களங்களில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவற்றில் உள்ள அசாதாரணங்களால் வரையறுக்கப்படுகின்றன: பிரமைகள், மாயத்தோற்றங்கள், ஒழுங்கற்ற சிந்தனை (பேச்சு) முற்றிலும் ஒழுங்கற்ற அல்லது அசாதாரண மோட்டார் நடத்தை (கட்டடோனியா உட்பட) மற்றும் எதிர்மறை அறிகுறிகள் ".

20. எனவே, ஸ்கிசோஃப்ரினியா நிச்சயமாக ஒரு அதிகப்படியான மனநோய் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

<u>உண்மைகள் மற்றும் பகுப்பாய்வு</u>

21. அரசு தரப்பு வழக்கு என்னவென்றால், மேல்முறையீட்டாளர் இறந்தவரை அவர் பணிபுரிந்த ஒரு கடையில் தாக்கினார், அது அவரது தாத்தாவின் சகோதரருக்கு சொந்தமானது, அவரோடு மேல்முறையீட்டாளாருக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. எந்த நோக்கமும் இல்லை, வெளிப்படையான செயல் என்னவென்றால், அவர் இறந்தவரை இரும்பு பூட்டும் தட்டு மூலம் எந்த ஆத்திரமூட்டலும் முன்கூட்டிய சிந்தனையும் இல்லாமல் தாக்கினார். இந்த நிகழ்வு 14.05.2004 அன்று காலை 6:00 மணிக்கு நடந்தது. இதை அ.த.சா. 2 அதைப் பார்த்தார். அவர் சான்றுப் பொருளை எடுத்து கடையிலிருந்து வெளியே வந்து பேருந்து நிலையத்திற்குச் சென்றார். அதன்பிறகு, அவர் மீண்டும் கடைக்கு வந்து அதை அங்கேயே விட்டுவிட்டார். அவர் மீண்டும் பேருந்து நிலையத்திற்கு நடந்து சென்று ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்தார். அவர் அந்த இடத்திலிருந்து விலகிச் செல்லவும் இல்லை வெளியேறவும் முயற்சிக்கவில்லை.

22. உண்மையில், இந்த சம்பவத்திற்கு முன்பு ஹரியானா மாநிலத்தில் உள்ள பிவானியில் உள்ள ஜி. எம். சி மருத்துவமனையில் அவருக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. அவர் 17.11.2003 முதல் 26.11.2003 வரை உள்நோயாளியாக அனுமதிக்கப்பட்டார். அவர் எதிர்வினை மனச்சோர்வுடன் பதற்றம் நரம்பியல் நோயால் அவதிப்பட்டு வந்தார், மேலும் அமில பெப்டிக் நோய் மற்றும் லேசான உயர் இரத்த அழுத்தத்தின் அறிகுறிகளைக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கு வழங்கப்பட்ட சிகிச்சை ஸ்கிசோஃப்ரினியாவுக்கான சிகிச்சையைப் போலவே இருந்தது. அதன்படி, அவருக்கு 'தியோரில்' என்ற மருந்து பரிந்துரைக்கப்பட்டது.

23. அமர்வு நீதிமன்றத்தின் முன், கு.ந.ச. பிரிவு 329 இன் கீழ் ஒரு விண்ணப்பம் மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக தாக்கல் செய்யப்பட்டது. பிணைக்கான விண்ணப்பத்தை பரிசீலிக்கும்போது கூட, மேல்முறையீட்டாளர் நடந்து வரும் நடவடிக்கைகளை புரிந்து கொள்ள இயலாமையை நீதிமன்றம் கவனித்தது. அவர் உண்மையில் ஸ்கிசோஃப்ரினியாவால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார் என்ற பொருண்மைக் குறித்து இரண்டு மருத்துவர்கள் எ.சா 1 மற்றும் 2 என பரிசோதிக்கப்பட்டனர். முன்னதாக பிவானியில் உள்ள ஜி. எம். சி

மருத்துவமனையில் அவர் சிகிச்சை பெற்று வருவதைக் காட்ட எ.த.சா 2 பரிசோதிக்கப்பட்டார். விசாரணை நீதிமன்றத்தின் உத்தரவின் பேரில் சம்பவத்திற்குப் பிறகு அவரை பரிசோதித்த மருத்துவர் எ.சா 1 ஆவார். அவர் உண்மையில் நாள்பட்ட ஸ்கிசோஃப்ரினியாவால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார் என்று அவர் சான்றளித்தார். அவர் மேலும் பி.சா. 1 என பரிசோதிக்கப்பட்டார். அவர் ஸ்கிசோஃப்ரினியாவால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அது 14 அல்லது 15 வயதிலிருந்தே இருந்திருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் முன்பு வழங்கிய சான்றிதழுக்கு இணங்க அவர் மீண்டும் ஒரு தெளிவான வாக்குமூலத்தை அளித்தார். செய்த செயலை அவரால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்ற உண்மையும், அதைத் தொடர்ந்து அவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டதும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது. முதல் சான்றிதழை வழங்கும்போது, இந்த அரசு மருத்துவர் மேல்முறையீட்டாளர் விசாரணையில் நிற்க போதுமான தகுதி இல்லை என்று தெளிவாகக் கூறியிருந்தார். இருப்பினும், அவரை ஒரு உள்நோயாளியாகக் கருதிய பின்னர் அவர் மற்றொரு சான்றிதழை வழங்கினார், இதன் விளைவாக அவர் பின்னர் விசாரணையில் எதிர்க் கொள்ள முடியும்.

24. அமர்வு நீதிமன்றமும் உயர் நீதிமன்றமும் தகுதியின் அடிப்படையில் தண்டனையை வழங்கின. பைத்தியக்காரத்தனத்தின் வேண்டுகோளும் எடுக்கப்பட்டது. மேல்முறையீட்டாளரின் தாத்தாவின் சகோதரரான அ.ச. 6 எந்த அசாதாரணத்தையும் காணவில்லை என்றும் அவரது தாயார் பரிசோதிக்கப்படவில்லை என்றும் கூறி அது நிராகரிக்கப்பட்டது. மேலும், சம்பவத்திற்குப் பிறகு குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை உடல் ரீதியாக பரிசோதித்த மருத்துவர் பி. டபிள்யூ 10, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மனரீதியாக நலமாக இருப்பதாகக் கூறினார்.

25. எவ்வாறாயினும், எ.சா.1 மற்றும் பி.சா.1 என வாக்குமூலம் அளித்த அரசு மருத்துவரின் சான்றுகள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டன, அதேபோல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் மாமாவாக இருந்த பி.சா.2 இன் ஆதாரமும் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டது, மேலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் பெற்ற முந்தைய சிகிச்சை பற்றி தெளிவாகக் கூறியது. எ.சா.2 இன் சான்றுகள் கூட கவனிக்கப்படவில்லை. மேல்முறையீட்டாளரின் நடத்தை, அதைத் தொடர்ந்து இருந்தபோதிலும், புறக்கணிக்கப்பட்டது.

26. இந்த நீதிமன்றத்தின் முன், பிவானி மாவட்ட மற்றும் அமர்வு நீதிபதியிடமிருந்து ஒரு அறிக்கை கோரப்பட்டது, ஏனெனில் மருந்து பரிந்துரை மற்றும் பிற ஆவணங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை, மேலும் முன் சிகிச்சை குறித்து எந்த விவாதமும் இல்லை. எங்களுக்கு முன் வழங்கப்பட்ட பதிவுகளிலிருந்து புரிந்துகொள்ளக்கூடிய எ.சா.2 இன் சான்றுகள் நீதிமன்றத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருந்தால், மேற்கூறிய பயிற்சிக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படவில்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அறிக்கையில், மேல்முறையீட்டாளர் ஸ்கிசோஃப்ரினியாவால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதை உறுதிப்படுத்த முடியவில்லை என்று கூறப்பட்டது. இது நடந்த 16 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மருத்துவர்களின் அறிக்கைகள் பதிவு செய்யப்பட்டன என்பதை நாம் கவனிக்கலாம். உண்மையில், மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்கப்பட்ட சிகிச்சையின் தன்மையை நினைவில் கொள்வதும் அவர்களுக்கு கடினமாக இருந்தது. எவ்வாறாயினும், சிகிச்சையின் உண்மை சர்ச்சைக்குரியது அல்ல என்பதால், குறிப்பாக இது எ.சா.2 இன் ஆதாரங்களால் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் உறுதிப்படுத்தப்படும்போது, அது உண்மையில் மேல்முறையீட்டாளருக்கு ஆதரவாக இருக்கும் ஒரு சான்றுப்பொருள் ஆகும்.

27. நீதிமன்றத்தின் முன் பரிசோதிக்கப்படாத மருத்துவர்களின் அறிக்கைகளை மட்டுமே இந்த அறிக்கை பதிவு செய்கிறது என்பதையும் நாம் சேர்க்கலாம். குறுக்கு விசாரணையைத் தாங்கிய பி.சா. 1 என்ற அரசு மருத்துவரின் சான்றுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் போதுமானது. மேல்முறையீட்டாளர் விசாரணையை எதிர்கொள்ள தகுதியானவராகிவிட்டார் என்பது, அவரது முந்தைய மனநலமின்மையை குறிக்கிறது என்ற பொருண்மையே அவருக்கு விடுதலை அளிக்க போதுமானதாக இருந்தது. மேல்முறையீட்டாளரின் நிலை மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீதான சுமை நிகழ்தகவின் முக்கியத்துவத்தில் ஒன்றாகும் என்ற உண்மையை புறக்கணிக்கும் அதே வேளையில், விசாரணை நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றம் இரண்டும் இந்தச் சட்டத்தின் தன்மையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்று நாங்கள் உணர்கிறோம். மேல்முறையீட்டாளர் முழுமையாக குணமடைந்து சமூகத்துடன் நன்கு கலந்து கொண்டதாகவும் எங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

28. மேற்கூறிய காரணங்களுக்காக, மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக வழங்கப்பட்ட தண்டனைக்கு எங்களால் உறுதியளிக்க முடியவில்லை, ஏனெனில் அவர் நிச்சயமாக இதச பிரிவு 84 இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட நன்மைக்கு தகுதியானவர்.

29. விசாரணை நீதிமன்றத்தின் 25.07.2006 தேதியிட்ட உத்தரவு மற்றும் ஐபிசியின் பிரிவு 302 இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய மேல்முறையீட்டாளரின் தண்டனை மற்றும் அதை உறுதிப்படுத்தும் உயர்நீதிமன்றத்தின் 02.06.2008 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவு ஆகியவை நீக்கறவு செய்யப்படுகின்றன.

30. மேல்முறையீட்டாளர் குற்றம் சாட்டப்பட்ட அனைத்து குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்தும் விடுவிக்கப்படுகிறார். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களின் பிணைப் பத்திரங்கள் விடுவிக்கப்படும். நிலுவையில் உள்ள விண்ணப்பங்கள் ஏதேனும் இருந்தால், அவை நிராகரிக்கப்படும்.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."